

Hnutí život chce sbírat v Národním parku Šumava šišky smrku ztepilého. Možné to není

19. leden 2017 / Ekolist

Ještě před pár lety se smrk ztepilý pěstoval ve školkách na Šumavě ve velkém. Současná praxe v Národním parku Šumava však víc využívá přirozenou obnovu lesa a park smrky ve svých školkách už nepěstuje vůbec. To se nelíbí Martinu Klewarovi z ekologické organizace Hnutí život. Klewart Národní park Šumava žádá, aby na jeho území bylo možné sbírat šišky smrků a využít je jako reprodukční materiál pro další lesníky ze Šumavy.

Jak uvádí Martin Klewar, na území NP Šumava jsou lokality s výskytem genomu smrku s neporušeným postglaciálním vývojem, který představuje unikátní genetický zdroj pro ekologicky šetrné pěstování naší nejvýznamnější hospodářské dřeviny. „V minulosti byly tyto lokality využívány a z takzvaných semenných stromů byly odebírány šišky, jejichž semena sloužila školkařům k vypěstování sazenic a vlastníkům lesa následně k výsadbě odolnějších stromů. Tato praxe přitom probíhala minimálně posledních 100 let," tvrdí Martin Klewar.

Jak vysvětluje tiskový mluvčí Národního parku Šumava Jan Dvořák, během existence parku se postupně zvyšuje území ponechané samovolnému vývoji a tak klesá i rozloha, kde se uplatňuje umělá obnova lesa, tedy výsadba výpěstků lesních školek. „Z počátku existence parku jsme převzali lesní školky od státních a vojenských lesů. Tyto školky produkovaly především smrk. Ten se vysazoval masivně zejména na sklonku 90. letech minulého století v souvislosti s gradací lýkožrouta smrkového v oblasti centrální Šumavy, cca 250-400 ha ročně," říká Jan Dvořák.

Od počátku nového tisíciletí nastal odklon od pěstování smrku v lesních školkách a také snížení produkce. „Plocha umělé obnovy na přelomu tisíciletí klesala do roku 2007 na 130 ha, poté stoupala kvůli potřebě doplnění přirozené obnovy umělou po orkánu Kyrill," popisuje vývoj lesních školek Dvořák. „V současné době správa NPŠ nepěstuje ve svých školkách smrkový sadební materiál a obnovuje uměle okolo 120 ha lesa ročně nesmrkovými dřevinami," dodává.

Současná Správa NP Šumava zcela utlumila sběr reprodukčního materiálu i činnost lesních školek s odvoláním na přírodní procesy a dostatečný výskyt přirozené obnovy. „V rámci širšího kontextu pohoří Šumavy však existuje řada vlastníků lesa, kteří by k obnově svých lesů rádi využili těchto původních genetických populací," tvrdí Martin Klewar.

Jak ale říká Jan Dvořák, smrk se v lesních porostech Správy NP Šumava (a nejen zde) obnovuje sám v dostatečné míře a není třeba s ním pracovat v umělé obnově. „Z tohoto důvodu Správa neumožňuje sběr šišek smrku ve svých lesních porostech ani jiným subjektům," říká Dvořák.